

הארץ אשר יש צדיקים שמניגעים אליהם במעשה הרשעים. משים שאלה ירדו בدرجות הלו וגענשו.

בא וראה, מושום שרבי עקיבא עלה למלוכה ברואי, ונכנס בשולם ויצא בשולם. דוד שאל שאלה, ולא החפרש, שפטות (halim 3) ממתים ידק ה' מעתם מחלד חלקם בחיים. (זהה) על מה זה אלה שנחרגו בהרגי העולים צדיקים, זכאים, שלא חטא חטא כדי שיינשו.

בא וראה, ממתים ידק ה' מעתם מחלד חלקם בחיים. כאן הוא שני צדדים - ידק ה', ומחלד. ידק ה' - זה הקדוש ברוך הוא, שהנשמה מתפגש אליו. מעתם מחלד - זה הצד الآخر, שהגורף הוא שולט עליו, שפטות (ישעה לה) לא אבית

אדם עוד עם יוшибו חدل. בא וראה, הנשות של אלו, להשלמה רות הקדש, שלהם עשר רוחות מלמטה ברואי, וגופם נמסר למלכות הרשעה, כל אחד נוטל חלקו בסוד הקרבנות. ובא ראה, ראש ראותה האמונה תוך המחשבה, מכה הניצוץ החזק, ועולה תוך המחשבה (ומוציא) ניצוצות, וזרק ניצוצות לשולש מאות ועשרים עברים, ובויר פסלת מתוך המחשבה, ונברר.

אף כה פמו בן עולה במחשבה, כמו שובר ביה פסלת, והתרבר אף בה. אלו שבקבם השלמים מה שעריה, ואביר עלה במחשבה והבל) ובברורו אלה, שביהם השלמים מה שעריך. ורדי כשבלה, עליה במחשבה, והכל כמו שעריך. שמחה מצד זה, ועצוב מצד זה.

אילן, די בהו אשתלים מאן דאצטריך, ודי כה סליק, במחשבה סליק וככלא (ד' רנ"ה ע"א) כמה דאצטריך. חידו מסתרא דא,

ובכלחו לא אשתוון מעונשא. ועל דא אמר שלמה, (קהלת ח) יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמניגע אליהם במעשה הרשעים. בגין דאלין בדרgin אלין, ואתעניש.

הא חזי, בגין דרבי עקיבא סליק לעילא כדקה יאות, יעל בשלם ונפק בשלם. דוד שאיל שאלה, ולא אתפרש, דכתיב (halim 3) מעתם ידק יי' מעתם מחלד חלקם בחיים. (פ"א זהה) על מה דא אלין דאתקטלו בקטולי עלמא צדיקיא, זכאיין דלא חאבי חובה בגין דיתענישון.

הא חזי, מעתם ידק יי', מעתם מחלד חלקם בחיים, הקא איהו תרי טרי, ידק יי'. וחילד. ידק יי', דא גרשא בריך הוא, גנסמタ אתחכניש לגביה. מעתם מחלד, דא טרא אחרא, דגופא איהו שלטא עלוי, דכתיב (ישעה לה) לא אבית אדם עוד עם יוшибו חدل.

הא חזי, גנסמタ דאלין, לאשלמותא דרווחא קידשא, דלהון עשרה רויחין מטהה כדקה יאות, וゴפא דלהון יתמסר למלכו חייבא. כל

חד נטיל חולקיה, ברזא דקרבנין. ותה חזי, רישא שירוטא דמיהימנותא, גו' מחשבה, בטש בווצינא דקרדיננותא, וסליק גו' מחשבה, (ס"א ואפיק) נצוץין, נציצין זריך לתלת מהה ועשרה עיבר, ובריר פסולה מגו' מחשבה, ואתפריר.

אוף הכל, כגונא דא סליק במחשבה, כמה דאתפריר ביה פסולה, (ס"א ואתפריר אוף חci, אלין בה אשתלים מאו דאצטריה, וראי בה סליק במחשבה וכלא) ויתפריר כה סליק, במחשבה סליק וככלא (ד' רנ"ה ע"א) כמה דאצטריך, ודי אילין, די בהו אשתלים מאן דאצטריך, ודי כה, ועציבו מסטרא דא,